

hvilken Vedkommende dog maa kunne afvente, inden han forlanger Sag anlagt, har Udvalget foreslaaet at sætte 14 Dage, efterat Tolldbestyrelsens Resolution er bleven ham meddeelt.

Til § 50.

Bestemmelsen i denne Paragraf om, at Bederlag for Afgifter tilfalde Statskassen, kan formentlig som overflødig udelades, idet man kan nøies med den i § 47 givne Regel desangaaende. Da dette Bederlag ikke med Rette kan betegnes som en Bøde, bør derhos Ordet „andre“ udgaa. Endelig er ogsaa Bestemmelsen om Bøders og Konfiskationsbeløbs lige Deling mellem Anholderen og Angiveren baade ufuldstændig og uklar. Ordet „Anholderen“ synes at være indkommet ved en Misforstaaelse af Lov 7de Februar 1851, § 48, hvor der aabenbart tænkes paa Anholderen af toldpligtige Varer, og har derfor slet ikke sin Plads i dette Lovforslag. Dernæst bør Bestemmelsen om, hvem de paagjældende Beløb tilfalde, principalt affattes med det præsumtiv regelmæssige Tilfælde for Die, at Toldopsynet selv opdager Overtrædelsen, i hvilket Tilfælde Bøderne m. m. bør tilfalde det. Er Toldopsynet derimod blevet ledet til at gjøre Opdagelsen ved en Angivelse, bør Angiveren kunne gjøre Krav paa den ene Halvdel af Beløbet, hvorimod der neppe i alle saadanne Tilfælde vil være Grund til at lade Opsynet nyde Godt af den anden. Er saaledes Angivelsen fket til en overordnet Myndighed, som derefter udsender et Par Kontrollører til at anstille Undersøgelse, og disse opdage Overtrædelsen, vil der formentlig ikke være Grund til at tillægge dem nogen Andel i Bøderne. Hvis derimod Angivelsen er fket til selve Kontrollen, som derefter har forviøst sig om dens Rigtighed, uden at det kan bebreves den som en Pligtforsømmelse, at det ikke er fket tidligere, vil det formentlig kunne være billigt og rigtig at lade den dele med Angiveren. Derfor har Udvalget nøies med at tillægge Tolldbestyrelsen en Besøielse til efter et fornuftigt Skøn over Omstændighederne at tillægge Toldopsynet den anden Halvdel, som i modsat Fald tilfalder Statskassen.

I Genhold til de foranstaaende Bemærkninger stiller Udvalget og til § 15 et Mindretal deraf nedenstaaende

Ændringsforslag:

Til § 1.

1) I 3die Stykke, Linie 1 og 2, sættes istedetfor: „allerede færdig Brændevin eller Drank“: „spiritusholdige Stoffer“.

2) I samme Stykke, Linie 7, sættes istedetfor: „hvilkenfomhelst“: „nogensomhelst“.

Til § 3.

3) I Linie 1 tilføies efter: „Statskassen“: „efter de nedenstaaende Regler“.

Paragrafens 2det Stykke, 1ste Punktum, udgaaer, og Stykkets 2det Punktum sættes som sidste Stykke af § 4.

Til § 4.

4) Efter Stykket b. tilføies:

c. Af alle Brænderier, i hvilke der tilvirkes Spiritus paa anden Maade end ved Anvendelsen af Korn (derunder indbefattet Mais) eller Kartofler eller begge disse Stoffer i Forening“.

5) Paragrafens 4de Stykke affattes saaledes: „Af de øvrige Brænderier erlægges Afgiften i dette Tidrum efter Gjæringsårrets Numindhold, saa længe indtil Cieren har anmeldt at ville erlægge den efter Udbyttet (§ 25). Er Brænderiet overdraget en Anden til Brug, kan Cieren kun iærtsætte en saadan Anmeldelse med Brugerens Samtykke.“

Til § 5.

6) Paragrafens sidste Stykke udgaaer.

Af § 5 alle og Rammefov:

7) I 3die Linie forandres „3 Kr. 28 D.“ til „2 Kr.“ og i 4de Linie forandres „25“ til „15“.

Til § 7.

8) I Linie 1 forandres „Brændevinsbrændingsværket“ til „Brændevinsbrænderiet“ og i Linie 2 „Værk“ til „Brænderi“.

(Hvis dette Forslag vedtages, fker en tilsvarende Ændring i § 15, Linie 1; § 16, Linie 1; § 21, Linie 6; § 30, Linie 8; § 34, 2det Stykke, Linie 1; § 40 Linie 1.)

9) I 2det Stykke, Linie 2 tilføies efter „samtlige“: „faststaaende“.

Til § 10.

10) I sidste Stykke sættes istedetfor Ordene: „afgiver Fortegnelse“: „optages en Fortegnelse over samtlige de Redskaber, som overgaa til den nye Cier eller Bruger, der har at forsyne den med en“.